

Alsing Andersen i Goebbels' Fodspor

Foranlediget af den tyske Terror har Hr. Alsing Andersen udsendt en Skrivelse til Opmuntring og Orientering for Socialdemokratiets Hovedbestyrelse, dets Rigsdagsgruppe og De samv. Fagforbunds Forretningsudvalg. Den bærer tydeligt Præg af, at Hr. Andersen intet har

lært og intet forstaaet af det, der er foregaaet. Derfor trasker han konsekvent frem i de Fodspor, som den ikke særligt godt gaaende Dr. Goebbels har traadt.

Dette er Skrivelsens fulde Ordlyd:

Herefter følger et optryk af "[cirkulæret](#)" fra Alsing Andersen

Artiklen i Land og Folk fortsætter...

Saamange var Ordene. Naar vi har ofret af vor sparsomme Plads til at gengive hele Skrivelsen, skyldes det Ønsket om, at den maa fremtræde for Læseren i hele den Selvopgivelsens Aand, hvori den er skrevet. Vi kender Tonerne fra Dr. Goebbels og fra de sidste Dages Kommentarer i dansk Radio.

[...]

Vi skal ikke anvende yderligere Plads til en Gennemgang af dette Tøjeri. Det er overflødigt. Det danske Folk ved, at *det var Tyskerne*, der paa alle Omraader og med alle Midler optraadte paa en saadan Maade, at vi maatte havne der, hvor vi nu er. *Det var Tyskerne*, der brød Løfterne af 9. April, udsugede og udnyttede Landet, hæmningsløst lod Nazisoldater terrorisere Folket og kynisk indførte Undtagelsestilstand som Terrorforanstaltning i By efter By. *Det var Tyskerne*, der tvang den ene danske Borger efter den anden ud af legal Politik og bort fra Dagbladsredaktionerne. *Det var Tyskerne*, der kræ-

vede Kommunisterne arresteret og Danmarks Tilslutning til Anti-Kominternpagten. Og nu sluttelig var det *Tyskerne*, der stillede de uantagelige Krav om Dødsstraffens Indførelse for efter Afslaget gennem en landsomfattende militær Undtagelsestilstand at bemægtige sig vore militære Etablissementer og afvæbne Hær og Flaade som Sikkerhedsforanstaltning overfor Invasionen.

Mens alt dette skete havde Alsing Andersen kun eet Løsen: Bøje af og samarbejde med Fjenden. Selv i denne Sommer, hvor han saa hele Folket i Jylland og paa Fyn rejse sig til Værn for de mest elementære Rettigheder, fandt han sig ikke foranlediget til at ændre Signaler. Det havde været hans og andre lønnede Lederes forbandede Pligt i denne Situation ikke alene at stille sig Side om Side med Arbejderne og Folket, men ogsaa i Spidsen. Men de sveg. *I Stedet for gik de ind for Tyskerne!*

Begivenhederne har lært det danske Folk, at vi i denne Situation maa holde sammen mod vor fælles Fjende, Nazityskerne. Men det er altsaa ikke gaaet op for Alsing Andersen og Meningsfæller. De tillader sig endog i denne alvorlige Tid at udsende et Dokument om Forholdene, hvori der ikke findes en eneste Tøddel om Tyskernes Voldsfærd mod det danske Folk og Land.

Saaledes, som de har afstemt deres Politik og Propaganda, kan de Herrer ikke bebrejde os, at vi slaar dem i Hartkorn med Goebbels, hvis Fodspor de saa slavisk benytter.